

BULETINUL PAROHIEI

SFÂNTUL ILIE - HANUL COLȚEI

Un popor atât prețuiește cât a înțeles din Evanghelie.

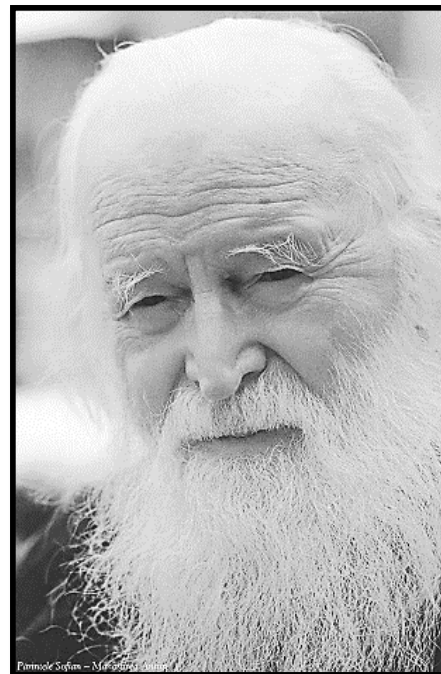
(Simion Mehedinți)

Nr. 166 / 15 mai 2016

O MINUNE A MAICII DOMNULUI

Părinte Sofian, sincer, eu mă poticnesc la rugăciunea către Maica Domnului, la expresii precum „Singura grabnic folositoare”. Cum să le înțeleg ?

Maica Domnului este Maica Domnului, Maică Mântuitorului Hristos. O mamă totdeauna este foarte sensibilă față de fiul său, copilul său. Orice i se întâmplă copilului, maica este imediat sensibilizată; dacă este într-o cumpănă grea fiul ei, chiar dacă s-a purtat mai rău până atunci cu ea, ea este foarte grabnic plină de griji și nu știe cum l-ar ajuta ca să scape din acel impas – mama pământească. Am întâlnit multe cazuri din acestea în viața mea de preot. Mama Mântuitorului Hristos este o mare excepție – Mama lui Dumnezeu întrupat. Însă, fiind Iisus pe Cruce, i-

**PĂRINTELE
SOFIAN BOGHIU**

**DUHOVNICUL BUCUREȘTILOR
7 OCT. 1912 – 14 SEPT. 2002**

a dat Maicii Domnului această ascultare, sau această îngrijire din partea Sfântului Ioan: *Fiule, aceasta este mama ta!* Prin această misiune pe care o are Maica Domnului, dată în cel mai greu moment pământesc al Mântuitorului Hristos, când era pe Cruce răstignit și a încredințat ucenicului iubit pe Maica Sa, Maica Domnului devine mama noastră, a pământenilor. Ea se roagă cu adevărat și e mare mijlocitoare a noastră către Dumnezeu. Maica Domnului și Sfântul Ioan Botezătorul, acești doi martori ai Mântuitorului Hristos, au foarte multă trecere înaintea lui Dumnezeu, înaintea Judecătorului celui Drept.

Când ne adresăm către Maica Domnului, neavând curajul (pentru faptele noastre) să ne adresăm direct Mântuitorului Hristos, Maica Domnului mijlocește pentru noi: *„Doamne, eu care Te-am purtat în brațele mele, care Te-am crescut în viața Ta pământească, ajută-mă în rugăciunea mea și ajută pe acesta care se roagă mie!”*

În Acatistul Acoperământului Maicii Domnului este acest loc într-un icos de acolo, în care Maica Domnului se roagă Mântuitorului Hristos, spunând: *„Doamne, ajută pe cei care mă roagă să mă rog pentru ei!”* – cuvintele sunt altfel puse acolo, dar aceasta este ideea. Și ea se roagă cu adevărat și rugăciunea Maicii e primită de Fiul său, căci Fiul său e Dumnezeu plin de dragoste.

Să vă spun o mică istorioară de la închisoare. Cineva a fost închis și a stat 20 de ani în închisoare, un tânăr îmbătrânit în suferințe. Într-o anchetă extraordinar de grea i s-a terminat răbdarea și și-a pus în gând să găsească un mijloc ca să-și curme viața. Și-a adus aminte, însă, că în tinerețe, când era liber, bunica îi spunea: *„Când ai un necaz mare, să te rogi Maicii Domnului!”*. Și-a adus aminte de acest lucru, și spunea el: *„Către Mântuitorul n-aveam curajul să mă rog – pentru că a avut și el greșelile lui – dar către Maica Domnului, care a fost și ea pământească ca și noi, m-am rugat!”* Scurt. O rugăciune la disperare: *„Maica Domnului, nu mai pot suporta durerile și presiunile care mi se fac aici! Ajută-mă!”* Se ruga în celulă. Și peste câteva clipe vede intrând prin ușa înaltă a celulei o făptură în alb cu un Prunc în brațe: *„M-ai chemat! Am să te ajut. Fii în pace!”* Și a plecat mai departe. Nu l-au mai chemat după aceea la anchetă. L-au mutat într-un alt loc, la Polul Nord undeva, și toată viața lui de după aceea – că a trăit încă mulți ani în închisoare – a avut o viață foarte liniștită în sufletul lui, deși suferințele din afară erau destul de grele din când în când. Maica Domnului l-a ajutat în momentul următor după rugăciunea sa.

Această întâmplare o știu de la cel care a pățit-o. El mi-a spus-o. Și în închisoare nu se minte! În închisoare spune fiecare ce are curat

în inima lui. Mi-a spus bietul om ce a pățit și cum i s-a rezolvat problema lui.

Așa face Maica Domnului cea grabnic ajutătoare. Însă rugăciunea să fie făcută cu tot dorul, cu toată ființa, cu toată puterea, cu toată încrederea, chiar când suntem la disperare. Și rugăciunea se împlinește în momentul următor. Nu trebuie timp și rugăciuni prea lungi, uneori. Câteodată, însă, avem nevoie de rugăciuni lungi, ca să ne potolim noi, să ne adunăm noi, să ne concentrăm către Dumnezeu. Alteori, în momente ca acestea foarte grele, pe loc îți răspunde.

Sursa: *Ne vorbește Părintele Sofian*, editura Mănăstirii Sihăstria, 1998

Tânărul trimis dincolo de Cercul Polar, care a stat cu Părintele Sofian în celulă, a fost Nicu Popescu-Vorkuta din Ploiești, care a relatat despre Părintele Sofian Boghiu următoarele:

La București am fost mutat în altă cameră, mai luminoasă, cu un singur pat și cu un deținut în ea. Purta barbă și păr lung, avea ochi senini și plini de evlavie. De la prima vedere, părea să fie călugăr, și era chiar ieromonah.

Părintele Sofian Boghiu, călugăr feciorelnic de tânăr, și-a închinat viața Domnului nostru Iisus Hristos, trăind împreună cu alți

câțiva tineri la Seminarul de la Cernica, până ce a fost tuns călugăr.

Făcea parte dintre preoții călugări care au făcut din Mănăstirea Antim din București un «Rug aprins», unde se sluzea Domnului ziua și noaptea, fără pauză, imediat după ocuparea țării de către Armata Roșie.

Figură blândă și trăitor profund în Domnul, am împărțit pentru câțva timp salteaua unui singur pat din celulă. Mi-a ascultat povestea suferințelor mele, întărindu-mă în credință. M-am spovedit și mi-am mărturisit păcatele tinereții mele, sfătuindu-mă să repet spovedania și după ce mă voi elibera unui preot înveșmântat. I-am povestit și favorul pe care mi l-a făcut Maica Domnului, când mi s-a arătat în închisoarea Lefortovo din Moscova. M-a crezut și m-a îndemnat să las scrisă această vedenie.

I-am mărturisit și dorința mea de a mă călugări, dacă mă voi elibera și m-a sfătuit că, în situația de față, ar fi mai bine să-mi întemeiez o familie deoarece, ca fost deținut politic, n-am să fiu lăsat în pace, ca să pot face adevărată călugărie.

N-am stat mai mult de trei săptămâni împreună, dar acele zile mi-au fost zile de lumină și îndemn pentru trăirea în Hristos.

Sursa: Nicu Popescu Vorkuta – *Crez și adevăr*, București, 2009, pag. 264-265

Sursă articol: www.doxologia.ro

PĂRINTELE RAFAIL NOICA

CE SĂ FACEM CA SĂ NE MÂNTUIM?

Îmi amintesc de cuvântul pe care l-am auzit de curând de la Avva Paisie Olaru, pe patul de moarte. I s-a cerut să dea un cuvânt poporului român. Și el, în ultima lui suflare, a spus: „Cuvântul Domnului: «Cerul și pământul vor trece, dar cuvântul Domnului nu va trece»”. Căutați către fiecare cuvânt din sfintele rugăciuni, în biserică, și închinați și cuvântul vostru lui Dumnezeu.

Pentru aceasta v-aș cita un cuvânt pe care Părintele Sofronie l-a spus unui suflet aflat în căutarea

rugăciunii. O doamnă anglicană se afla în pragul lepădării de rugăciune și de Dumnezeu, căci la întrebarea sa: „Cum să găsesc rugăciunea?”, pusă mai multora, primise numai răspunsuri stereotipe. Auzind de un oarecare Arhimandrit Sofronie, în Franța, l-a căutat și l-a întrebat și pe acesta. Părintele Sofronie i-a răspuns: „Cu Dumnezeu nu e nevoie să fii politicoș. Toarnă înaintea Domnului ceea ce este în inima ta, așa cum este!”.

Și a găsit o rugăciune așa puternică, încât, spunea Părintele Sofronie, ceasuri întregi se ruga cu capul plecat la pământ. Aceasta nu este puțin lucru pentru un apusean. Doamna aceea este, de mult timp, ortodoxă.

Sursa: *Ne vorbește Părintele Sofian*, editura Mănăstirii Sihăstria, 1998

PROGRAMUL LITURGIC

Vineri 20 mai	18:00	Vecernie și Litie
Sâmbătă 21 mai	08:30	Utrenia și Sfânta Liturghie → Sfinții Mari Împărați și întocmai cu Apostolii Constantin și mama sa, Elena
	18:00	Vecernie
Duminică 22 mai	08:30	Utrenia și Sfânta Liturghie → Duminică a IV-a după Paști

Strada Doamnei, Nr. 18, Sector 3, București

Pentru buletinul online abonarea se face pe site: www.sfantul-ilie.ro